

Specvlvm Privilegiorum Regularivm In Commvni

Pedro <de los Angeles>

Coloniæ Agrippinæ, 1681

§. II. An privilegia vivæ vocis Oraculo concessa & postea confirmata per Bullas, transierunt in privilegia Bullata, taliter, quod per revocationes dictas oraculorum non sint revocata?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61715](#)

sortitum fuerit summi effectum ante revocatorias, minime foret sub illis comprehensum, ut ex dicendis §. 3. amplius innoesceret.

§. II.

An privilegia viva vocis Oraculo concessa & postea confirmata per Bullas, transierint in privilegia Bullata, taliter, quod per revocationes dictas oraculorum non sint revocatae?

Dupliciter. 56. Hæc est præcipua difficultas ter potest vivæ vocis Oracula erant concessa, ante generalem revocationem Oraculorum, de qua egimus, fuerant per Bullas Pontificias confirmatae. Et est magnum inter Authores dissidium, an talia privilegia ore tenus solum concessa; sed per Bullas postea confirmata, sub dicta revocatione comprehendantur? aliquibus id negantibus, aliis affirmantibus? Sed pro intelligentia supponendum est primo: quod duplicitate potest Pontifex privilegium ore tenus concessum, iterum per Bullam concedere, seu confirmare. § Primo: quando Pontifex nulla mentione facta, neque in specie, neque in genere de concessis per vivæ vocis Oracula, eadem concedit per Bullam: & tunc planum est non comprehendi in dictis revocatoriis privilegium simili modo concessum: sed in tali eveni gratia concessi prius per Oraculum, & postea per Bullam, sine mentione, quod prius fuerit Oraculum, est valida, adhuc post gene-

ralem illam Oraculorum revocationem; non quatenus per Oraculum concessa; sed quatenus per Bullam independenter ab Oraculo expedita. Sit exemplum: habent Superiores Regulares privilegia per vivæ vocis Oraculum, dispensandi cum suis subditis in recitatione officij divini ratione infirmitatis, prædicationis, lectionis, &c. sed postea idem concesserunt per Bullas, nulla mentione facta Oraculorum Clemens VII. & Paulus III. in quo casu Oraculum præcedens circa illam materiam, se habet anquam si non esset; quia nec juva, nec movet: & hujus generis sunt multæ alia, quæ cum simpliciter sint per Bullas concessa, independenter ab Oraculis, non revocantur per revocationes Oraculorum: quod omnes docent. § Secundo, quando Pontifex confirmat Oraculum præcedens, cum illius expressa mentione, sive in genere omnes gratias ore tenus solum concessas confirmingando, seu de novo concedendo; sive in specie hoc vel illud Oraculum nominando, vel illius tenorem in Bulla inferendo. De his Oraculis secundi generis sic per Bullas confirmatis, præsens procedit disceptatio.

57. Secundo supponendum est: Confirmatio multi Pontifices, ante, & post matrimonium revocatorias Gregorij XV. & nes Oraculorum VIII. confirmarunt, & innovarunt omnia privilegia, etiam ore tenus solummodo concessa Religionibus, ex certa scientia, motu proprio, recente & de plenitudine potestatis; imo cum sentur. clausulis: quorum tenoris. Quod fecit Paulus III. constitutione: Ex Cle-

Aaa 3 mens.

ment, apud Confectum pagin. 185. Gregor. XIII. constitut. Ex benigna, apud eundem Confectum pagina 247. Sextus V. constitut. Etsi Mendicantium. Confect. pag. 176. Clemens VIII. Constitut. Ratio pastoralis Officij, anno 1597. apud Confect. pagina 286. pro Minoribus ad instantiam R. P. Joannis Baptistæ Malles Commissarii generalis. Et idem fecit cum magna amplitudine pro Dominicanis Paulus V. die 23. Maij anno 1605. & idem Paulus V. die 3. Aprilis anno 1610. Idem, & cum eadem amplitudine concessit in Constitutione pro nobis Carmelitis Excalceatis expedita, prout habetur in nostro compendio, Bulla 4. Pauli V. num. 13. Imo ipse Gregorius XV. die 16. Octobris anno 1621. in Bull. incip. In Apostolica, Theatinis confirmavit omnia privilegia, etiam oretenus, pro illis aut aliis Religionibus concessa, prout refert Pelliz. tract. 8. cap. I. sect. 5. num. 131. Ex quibus habemus ferè nulla Oracula concessa Religionibus dari, usque ad diem 23. Maij 1605. juxta Bullam Pauli V. pro Dominicanis concessam, vel usque ad diem 3. Aprilis anno 1610. juxta Bullam ejusdem Pauli V. pro nobis expeditam. Imò usque ad 16. Octobris anno 1621. juxta Bullam Gregorii XV. pro Theatinis, quæ non inventantur innovata, & confirmata per Bullas Pontificias, cum clausula ex certa scientia, de plenitudine potestatis, &c. Quæritur ergo modò an dicta Oracula, etiam in Bullis confirmata, sint sub revocationibus generalibus comprehensa?

58. Negat prima sententia privilegia oretenus concessa, per hoc, quod per Bullas Pontificias confirmantur, transire in privilegia Bullata; sed affirmat adhuc intra limites Oraculorum continentur: ob idque comprehensa esse in revocatione generali Oraculorum, facta à Gregorio XV. & Urbano VIII. etiamsi ante talem revocationem essent per Bullas dictas confirmata. Quæ sententia tribus validissimis fundamentis fulcitur. Primum est: nam post confirmationem etiam ex certa scientia, de plenitudine potestatis, quorum tenores, pro inseriu, ac si de verbo ad verbum, &c. non mutatur natura, & conditio ejus, quod confirmatur, nec transire in alienam naturam, nec accipit novum esse, ab eo, quod habebat: nam confirmatio, ut dicemus puncto sequenti, est acquisitionis juris roboret, eo, quod privilegium intra suam naturam roboret, & stabilit: & si aliqua ratione cessaverit vel fuerit deperditum, vel diminuit; illud in suo esse, & intra suam naturam innovat, & primo valori restituit: ergo Bulla confirmans Oracula, non extrahit illa à ratione Oraculorum; sed intra suum esse, suamque rationem Oraculorum confirmat: ut si forte aliqua via suum robur, & virtutem amiserint, ad primum vigorem redeant: ergo non facit illa privilegij Bullata; sed intra naturam privilegij oretenus concessi relinquuntur: cum ergo omnia Oracula in dictis revocatoriis continentur, etiam ista continentur; tametsi per Bullas confirmata, quæ non ob id transirent in privilegia Bul-

lara.

Iata. § Confirmatur hoc: nam confirma-
tio privilegiorum per Bullam
concessorum, solum dat novum jus,
novumque valorem privilegijs Bul-
latis extinctis, tantum intra tuam na-
turam: & ideo quæ merè gratiola
erant, remanent gratiola; quæ onero-
sa, onerosa; quæ remuneratoria, re-
muneratoria; Non vero transeunt per
confirmationem ex uno genere in
aliud: ergo similiter, quando per Bul-
lam confirmatur Oraculum, solum
renovat, & restituit illud intra natu-
ram Oraculi, quin si eiā illud in na-
turam privilegijs Bullati transire: ergo,
&c.

Eadem 59. Secundo eadem sententia
sententia probatur: quia ex Bullis revocatoriis
amplius Gregorij XV. & Urbani VIII. con-
stat revocari omnia Oracula, quo-
modocumque concessa, & confir-
mata, ut patet ex illis verbis Gregorij
XV. (& eisdem quoad intentum uti-
tur Urbanus VIII. in sua revocatoria)
non obstantibus, &c. sub quibuscum-
que tenoribus, & formis, ac cum qui-
busvis etiam derogatoriarum deroga-
toriis, aliisque efficatoribus, & in-
solitis clausulis, ac irritoriis, & aliis
decretis in genere, & in specie, ac alias
in contrarium præmissorum quomo-
dolibet concessis, & confirmatis, &
innovatis, &c. specialiter, & ex-
presse derogamus. Ubi illa clausula
quomodocumque confirmata, & in-
novata, sub quibuscumque tenoribus,
& formis; etiam illa, quæ confirma-
ta, & innovata sunt per Bullas Ante-
cessorum, voluit comprehendere: er-
go similia Oracula adhuc confirma-

ta, & innovata per Bullas, sub dictis
revocatoriis comprehenduntur.

60. Tertio, quia manifestè sequi-
tur ex opposita sententia, quod fru-
straneæ, & nugatoria protius redde-
sententia revocatoria ista universalissi-
ma, & gravissima Gregorij XV. & tur.
Urbani VIII. Siquidem si sub eis non
comprehenduntur Oracula per Bul-
las confirmata, vix ulla darentur O-
racula, ad quæ extenderentur, & in
quibus revocandi effectum sortirent-
ur. Nam ut diximus num. 5. ferè om-
nia privilegia omnia Ordinum Re-
gulatum sive per se primo directe,
sive per communicationem fuerint
confirmata, usque ad annum 1621.
die 16. Octobris: cum ergo revoca-
tio facta à Gregorio XV. fuerit anno
1622. die 2. Julij; inter revocationem,
& concessionem solum octo menses
intercesserunt, in quibus non constat
Gregor. XV. aliquid Oraculum con-
cessisse, qui post suam revocationem
non vixit per annum integrum, Cui
immedia è succedit Urbanus VIII.
& ante suam revocatoriā nullum
constat O aculum concessisse: si ergo
nulla Oracula, per Bullas præcedentes
confirmata, revocata sunt ab illis,
vix aliquod est assignabile, cui per di-
ctas revocatorias detrogetur: ergo re-
manerent omnino frustraneæ, & fri-
volæ juxta doctrinam oppositam.
Hanc sententiam probabilissimam
docent Quintanadvennas in Theolog.
moral. tom. I. tract. 9. singul. 3. num. 1.
Diana 10. part. tract. 4. & 14. miscellan.
resolut. 24. quamvis 5. part. tract. 14.
resolut. 17. judicium in hac parte su-
spendet.

pendat. Bordon. *resolut.* 31. *num.* 5. N.
Petrus ab Angelis *disp.* 8. *secl.* 3. à *num.*
11. Donatus *tract.* 16. q. 3. per totam.
Martinez à Prado *tom.* 1. *Moral.* *cap.* 5.
q. 6. §. 3. pur totum. Juniperus à Drepago
Ordinis Minorum *in defens.* *juris*
Pontif. *disp.* 3. *quest.* 1. *cap.* 1. Theophilus
Alarius *canon.* *conscient.* *lib.* 4. *verb.*
privilegium, *n. 31.* Rocafol. *tom.* 2. *part.*
3. *lib.* 7. c. 6. *num.* 44. Portel. *tom.* 2.
respons. *casu* 13. & alij.

Oracula
co*fi*
rmat
a per
Bullas,
non re-
vocan-
tur per
genera-
lem O-
raculo-
rum re-
vocatio-
nem.

61. Sed licet hæc sententia sit valde probabilis, non minus probabilem arbitramur illam, quæ dicit oracula confirmata per Bullas, transire per hoc in privilegiam Bullatum; ideoque non cassari, aut revocari per dictas revocatorias; & probatur sic: quia hoc ipso, quod Oraculum confirmetur per Bullas Pontificias, jam non est purè Oraculum, sed induit naturam privilegij Bullati: sed privilegia Bullata in dictis revocatoriis non comprehenduntur: ergo nec Oraculum jam per diploma Pontificum confirmatum. Minor, & consequentia constant: major autem probatur: Tum, quia in hoc differt Oraculum purè tale à privilegio Bullato, quod illud oretenus conceditur absque scriptura; hoc in scriptis datur, manu Pontificis subscriptum, ut initio hujus Puncti dicebamus; sed hoc ipso quod Oraculum sit innovatum, & confirmatum in Bulla, jam in illa est privilegium scriptis traditum, & manu Papæ subscriptum: ergo jam desinit esse purè Oraculum, & transit in privilegium Bullatum. Tum etiam: quia esse privilegium Bullatum, vel Oraculum sunt differentiae acci-

dentales ad rationem privilegij; quia ut dicebamus *num.* 50. utraque in concessione, labore, & virtute conveniunt, & solum penes hoc, quod est esse scriptum, vel non, discriminantur: ergo hoc ipso quod Oraculum tradatur scripturæ, quod fit cum in Bullis confirmatur, & ponitur, maximè si in illis tenor illius inseratur; jam non est pure oraculum, (hoc est) oretenus præcisè concessum; sed Bullatum, id est, in scriptis communicatum. Tum denique: quia licet privilegium non habeat rationem Canonis, nec Legis communis; tamen hoc ipso, quod in Corpore juris inseratur, participat rationem Juris Communis, & potius Canon, & lex communis, quam privilegium nudum nuncupatur: quia de ratione Canonis, & Legis Communis est, esse in Corpore Juris insertum: ergo, quia de ratione privilegij Bullati est, tradit à Principe in scriptis, hoc ipso, quod Oraculum per Bullam tradatur in scriptis, desinit esse Oraculum purum, & transit in privilegium Bullatum. Sic Lezana *in summ. verb.* *Oracula*, *num.* 7. Pellizzar. *tract.* 2. *cap.* 1. *secl.* 5. *num.* 13. Laurentius Peyrin. *tom.* 3. *privileg.* *cap.* 11. *ad Constitut.* *Urbani VIII.* *n.* 1. Leander à sanctissimo Sacramento Trinitatis *tom.* 2. *de sacrament.* *tract.* 9. *disp* 24. *quest.* 16. Leander à Murcia Capuccinus *quest.* 20. *select.* in *cap.* 6. Regula S. Francisci, *n.* 3. Samuëlius Dominicus in *praxi de sepultur.* *prælud.* 3. *appendicis*, *num.* 1. & *sequentibus*, N. Pr. Antonius à Spiritu sancto, Lusitanus in *direct.* *Regul.* *tract.* 2. *disp.* 1. *secl.* 1. *num.* 35. Philippus à sancto Anto-

plo

nio tract. de privileg. viva vocis Oracul. dub. I. n. 15. Vidal in arca Theolog. moral. tit. 4. de jurisdict. in quæ sit. n. 15 & sequentibus. Hieronym. Garcia in politi. Regul. tom. I. tract. 8. diff. I. dub. 6. n. 6. Thomas Hurtado tom. I. tract. 3. resolut. 9. n. 43. & tract. 12. c. 1. num. 1172. fol. 328. Escobar de Mendoza lib. 6. problem. 33. n. 193. & 195.

Solvitur
primum
contra-
rium ar-
gumen-
tum.

62. Ad primum contrarium argumentum dicimus, quod licet confirmatione non mutet naturam privilegii, neque in alteram transferat, quādo in confirmatione non ponitur aliquid pertinens ad alterius naturam, ut probant exempla in confirmatione adducta; at si in confirmatione additur aliquid pertinens ad alterius naturam, per illam confirmationem privilegiū in illam alteram naturam transit; ut si privilegium extra Corpus Juris existens, confirmetur, per hoc quod in Corpore Juris inseratur, transit in naturam Canonis, & legis communis, quod antea non habebat. Et promissio simplex si confirmetur juramento, pertinet jam ad materiam Regionis, quamvis ex natura sua talem materiam non cōcerneret: quia per illam confirmationem additur aliquid de materia Religionis, & sic desinit esse simplex promissio, & fit promissio jurata. Sic quia de natura privilegii Bullati est tradi in scriptis, hoc ipso, quod Oraculum per Bullam confirmetur, desinit esse pure Oraculum, & transit in privilegium Bullatum. Quare solum probat argumentum, quod si Oraculum oretenus confirmaretur,

non mutaret suam naturam, sed intra illam innovaretur, & roboraretur: & si fortè esset deperditum, ad pristinum statum reduceretur, non verè quando per Bullam confirmatur: quia tunc additur ei id, quod est proprium privilegii Bullati.

63. Ad secundum dicimus Pontifices solum velle revocare illa Ora- cula, quomodo liber oretenus con- firmata, seu quomodo liber confir- mata per confirmationem, illa in ta- mento Oraculorum relinquentem; sed cum eorum intentio non sit pri- vilegia Bullata revocate, ut etiam Adversarii admittunt, non fuit eo- rum mens illa revocare Oracula, quae erant confirmata per Bullas, quomodo jam non erant Oracula; sed privilegia Bullata.

64. Ad tertium dicimus, non ob Tertium id dicendum fore reddi dictas revo- catorias inutiles, aut frustraneas. tum cō- Tum quia fortè erant aliqua Ora- cula ante Gregorium XV. & Urba- num VIII. expedita, vel ab ipsis Pon- tificibus concessa ante revocationē, quae non erant per Bullas confirma- ta; quae revocata, & cassata relinqui- tur. Tum, & maximè, quia per hoc satisfactum fuit menti, & intentioni Pontificum, quam in talibus revoca- tionibus habuerunt: Ipsi namque ob id omnia Ora- cula revocarunt, quia cum non essent scripta, nec authen- tica, erat maxima confusio in Eccle- sia, & aliqui Oracula fingebant, nunquam à Papa expedita, illisque abutebantur, & nihil in tam gravi materia certum; sed omnia æquivo- cationibus, abusibus, & fallaciis ex-

B b b posse.

positum: & ob id Gregorius XV. excepit à sua generali revocatione Oracula, manu alicujus Cardinalis subscripta: quia ob Authoritatem, & fidem subscriptentis, cessabant inconvenientia, quae ipse in sua revocatione intendebat evitare. Et licet Urbanus VIII. hæc etiam revocaverit; exceptum tamen Oracula expedita per illos Officiales, quibus ratione munerum suorum, antea de Summi Pontificis Oraculo fides adhibeti solebat: quia hoc ipso cessabat confusio, & constabat de gratia à Pontifice concessa. Cum ergo per hoc, quod Oraculum sit per Bullam Pontificiam confirmatum, & manu Pontificis subscriptum omnis fides adhibenda sit illi, hoc ipso, quod tenor ejus in Bulla inseratur, nec dubitari possit: de illo, celsant inconvenientia, & mens revocantium salvatur. Et idem est quando tenor verborum Oraculi ponitur in Bulla virtualiter, & æquivalenter, quod sit per verba; quorum tenores, vel ex certa scientia, Eccl. de plenitudine Potestatis.

§. III.

Qualiter Oracula, quæ sortita sunt suum effectum ante revocatorias, non sive per illas abrogari?

Status difficultatis proponitur. 65. PRO intelligentia difficultatis supponendum est, quod Gregorius XV. & Urbanus VIII. in suis revocatorias, hæc verba habent: In his videlicet, quæ non sunt sortita sunt

effectum, tenore præsentium revocamus, cassamus, tollimus, & abrogamus, &c. Ex quo sequitur, quod Oracula, quæ sortita erant suum effectum, relinquent in suo robore; nam exceptio firmat regulam in contrarium: sed quia ex vi dictæ clausulæ ortæ fuerunt novæ difficultates circa illius intelligentiam, R. P. Fr. Dominicus de Molina ex Ordine Prædicatorum, qui munus Procuratoris Generalis in Curia Romana gerebat, à sacra Congregatione Episcoporum, & Regularium, tam nomine sue Religionis, quam alia: um, petivit declarari, an gratia, & privilegia viva Vo- cis Oraculo concessa Generalibus, Vicariis Generalibus, Procuratori- bus Generalibus, Magistris, Præsen- tatis, & eorum Ordinibus, quæ sortita erant effectum ante revocatio- nem, licet effectus haberet tractum successivum, manerent in suo robo- re, & valida censerentur, ut in dicta revocatoria non comprehensa, vel aliqua indigerent revalidatione tam in temporalibus, quam spiritualibus, & tale accepit à sacra Congregatio- ne responsum, ut referat Castellinus de elect. cap. 5. num. 37. Peyrin. tomo se- cundo, ad constitut. 3. Gregorii XV. nu- mero 1. Sacra Congregatio Cardina- lium negotiis Regularium præposta, Il- lustrissimo de Carmona deferente, pre- dictas gratias, & privilegia in dicta revocatoria constitutione non compre- bendi, nullaque revalidatione indigere, prouideque validas esse & fore, eidem- que securè uti Regulares posse censuit, prout alias fuit responsum Roma die 2. Aprilis Anno 1625. Quæ declaratio-

com-